

hvad der er oplyst for mig, i alt væsentligt ernære sig ved Fiskeri direkte og indirekte. Den henvendte sig altsaa paa ny til Regeringen og skildrede, hvor slette Forholdene vare, under hvilke deres Virksomhed maatte foregaa, paa Grund af, at Havnen stadig tilsandede og til Tider aldeles ikke kunde benyttes. Da vi nu havde en Kommission, som for Resten sidder endnu, om Anlæg af en Havn paa Vestkysten af Jylland, henviste min Forgænger dette Andragende til Kommissionen, for at denne skulde undersøge Muligheden af at komme Gillelejes Befolkning til Hjælp ved et nyt Havneanlæg. Det var ikke blot et Andragende, der blev indsendt, men det ledsagedes af, saa vidt jeg husker, 3 forskellige Projekter til et nyt Havneanlæg. Den Omstændighed, at Vestkysthavnekommissionen ikke accepterede noget af disse 3 Projekter, men udarbejdede et selvstændigt, nyt Forslag, som er det, der skulde lægges til Grund, hvis dette Lovforslag bliver vedtaget, giver nogen Udsigt til, at de her foreslaaede Foranstaltninger virkelig ville kunne faa nogen Betydning og Varighed, saa at vi ikke ad Aare skulle høre paa ny, at Gilleleje Havn er bleven ubrugelig. Forslaget er enstemmig indstillet fra Kommissionen, og den nærmere Beskrivelse af Havnen, som paatænkes, vil findes i Bemærkningerne til Lovforslaget. Udgifterne ville andrage efter den foreløbige Beregning 390,000 Kr., et Beløb, som ganske vist er meget betydeligt, men dog mindre, end der efter de tidligere fremkomne Forslag har været Grund til at tro, at det vilde blive. At paalægge Befolkningen i Gilleleje noget Bidrag til Havnens Bygning, vil ikke godt være tænkeligt, da Befolkningen savner Midler til at yde noget væsentligt. Imidlertid har man dog fra dennes Side vist sin gode Vilje ved at tilbyde at præstere Søsten for en Betaling af ikke over 30 Kr. pr. Kubikfavn til den ny Fiskerihavns Opførelse. Man paatænker at bygge 2 Moler, som naa ud til 18 Fods Vanddybde, og at foretage en Uddybning i den ved disse Moler dannede Forhavn af et 200 Fod bredt og 10 Fod dybt Løb, der føres ind til det gamle Havnebassin. Det er klart, at naar Staten foreslaar, at der skal bevilges en Sum af 390,000 Kr. til en saadan Havn, maa den fremtidige Havn blive en Statshavn, og som Følge deraf ville Indtægterne af Havnen ogsaa indgaa i Statskassen. Men til Gengæld maa Vedligeholdelsen saa ogsaa paahvile Staten. Hvorvidt disse Indtægter ville blive be-

tydelige, er jo ikke godt at have nogen Mening om, men jeg er tilbøjelig til at tro, at de ikke ville blive saa store, som man dernede mener, de ville blive, idet man antager, at Havnen vil blive en Tilflugtshavn for Fiskerifartøjer baade Nord fra og Syd fra, og Meningen er, at man ikke skal kunne benytte Havnen, uden at der i alt Fald bliver betalt noget derfor. Men under alle Omstændigheder er det en nødvendig Følge af Bevillingen, hvis den gives ifølge en Lov som denne, at den bliver en Statshavn, og saa er det atter en Følge, at Indtægterne, hvad enten de blive store eller smaa, maa indgaa i Statskassen, og at de Udgifter, der gaa til Vedligeholdelse af Havnen, blive Statsudgifter. Naar jeg tager Hensyn til den store Interesse, der her i Tinget ved alle Lejligheder har været ikke blot for at komme den mindre bemidlede Del af Befolkningen i al Almindelighed til Hjælp, men ganske særlig vor Fiskerbefolkning, tror jeg ikke, jeg behøver at anbefale dette Lovforslag yderligere til Tingets velvillige Behandling, og jeg haaber, det maa lykkes disse Folk efter saa mange Aars Ønsker og Anmodning at faa en Havn, de kunne bruge til Udøvelse af deres daglige Gerning.

Det femte Forslag, som jeg har at fremsætte for det høje Ting, er Forslag til Lov om Beværtning. Dette Lovforslag er en gammel Bekendt her i Tinget, men da ærede Medlemmer her i Tinget første Gang saa det, var det i Forbindelse med Forslag til Bestemmelser om Handel med Brændevin. Disse Bestemmelser ere nu udgaaede. Den Form, hvori Lovforslaget forelægges for Tinget, er den Form, hvori Landstinget har vedtaget det i Fjor. Det blev i Slutningen af forrige Samling oversendt her til Folketinget, men det opnaaede kun at faa en Førstebehandling. Der har i Landstinget været en ikke ringe Enighed i Udvalget om de Bestemmelser, som Lovforslaget nu indeholder, og den Modtagelse, som Lovforslaget fik her i Slutningen af forrige Samling, maa jo siges i det hele taget at have været velvillig. Der gør sig i denne Sag to modsatte Strømninger gældende. Den ene er nærmest af negativ Beskaffenhed, idet man ønsker, at der slet ikke skal træffes særlige Lovbestemmelser for Beværtning. Det er naturligvis en Retning, som det ikke vil blive muligt at blive enig med, naar man skal skride til at lovgive paa dette Omraade. Men desuden er der en fælles Retning for en stor Del af Folketingets Medlemmer. Det er den, der ikke ønsker,